

Det har vi gjort, fordi vi selv har taget en række kloge beslutninger, og det skal vi gøre fremover.

Vi er selv herre over en betydelig del af den økonomiske udvikling. Vi påvirker selv en økonomisk udvikling ved enten at opføre os fornuftigt eller uansvarligt.

Derfor er vi fra konservativ side også glade for, at overenskomstforhandlingerne på det offentlige område i store træk er endt med ansvarlige resultater. Det er helt afgørende for dansk økonomi, at konkurrenceevnen bevares. Jeg vil derfor gerne rose parterne på det offentlige arbejdsmarked for resultaterne på overenskomstområdet – man er gået lige til grænsen, men ikke over. Nu skal vi så lige have de sidste forbund med, og det er afgørende vigtigt, at de forstår værdien af selv at få et resultat hentet hjem. Det er nu engang ad den vej, det danske overenskomstsystem gang på gang viser sin styrke.

Kl. 15:10

Nu står vi over for forhandlinger om kommunernes økonomi, og fra vores side skal der lyde en klar opfordring til at fastholde en stram økonomisk kurs. Som arbejdsmarkedet tager sig ud nu, er der ikke plads til forbrugsudvidelser.

Vi må erkende, at mangelen på arbejdskraft er en barriere for vækst i økonomien. At øge arbejdsstyrken er en af de største udfordringer, vi står over for i de kommende år. Hvis vi giver los nu og øger efterspørgslen, vil det føre til meget alvorlige økonomiske problemer med stigende inflation, stigende rente og behov for ganske kraftige økonomiske indgreb, som vil sætte den økonomiske vækst i stå i en årrække. Resultatet vil blive ledighedstal, som stiger måned for måned.

Man skal huske på, at den lave arbejdsløshed ikke er en grundlovssikret rettighed; det er noget, vi skal arbejde for hver eneste dag. Opfører vi os ansvarligt, er belønningen høj: beskæftigelse og lav arbejdsløshed. Giver vi los på det forkerte tidspunkt, risikerer vi, at gode tider bliver afløst af lavkonjunktur og tusindvis af arbejdsløse.

Derfor vil vi fra konservativ side arbejde for, at vi også i den kommende folketingssamling tager de nødvendige beslutninger på det økonomiske område. Det kan så godt betyde, at der bliver længere mellem de gyldne løfter. Der skal nemlig ikke herske tvivl om vores prioritering: At fastholde dansk økonomi på sporet, at fastholde den gode beskæftigelse og at fastholde lav inflation og overskud på de offentlige budgetter.

Men ikke nok med det. Foråret har været beriget med betydelige principielle diskussioner, herunder debatten om hvorvidt Danmark er et flerkulturelt samfund og debatten om tørklæder. Den debat er vi nødt til at tage. Det handler ikke kun om beklædningsgenstande eller om, hvor meget religion skal fylde i det offentlige rum. Det handler jo til syvende og sidst om de værdier, vores samfund bygger på. Ytringsfrihed, demokrati, ligestilling mellem mænd og kvinder, retten til at tænke, hvad man har lyst til, og sige det, man tænker – netop den debat hænger jo tæt sammen med Danmarks omfattende internationale engagement i disse år.

Vi lever i en brydningstid. Vi er nødt til at forsvare og argumentere for vores værdier. Frihed, demokrati og ytringsfrihed er ikke givne ting – så langtfra. I store dele af verden er det faktisk undtagelsen, der bekræfter reglen. Vi har en forpligtelse til at kæmpe for vores værdier. Danmark skal ikke være placeret på udskiftningsbænken; vi skal tage vores del af slæbet.

I dette folketingsår har vi oplevet anden bølge af Muhammedkrisen og desværre på en meget trist og kedelig baggrund, da en række dagblade og aviser i sympati valgte at genoptrykke Muhammedtegningerne, fordi der var mordtrusler mod en af tegnerne, nemlig Kurt Westergaard fra Jyllands-Posten. Vi kan kun takke Politiets Efterretningstjeneste for, at mordplanerne blev afsløret og stoppet i tide, så sagen ikke endte i en total tragedie.

Om det var tegningerne, der var årsagen til, at vi forrige mandag skulle opleve et fejlt og ulykkeligt anslag mod den danske ambassade i Pakistan med mange ofre til følge, står hen i det uvisse. Måske skulle Danmark bare rammes, fordi vi kæmper for en fri verden, hvor man må tænke, tale og skrive det, man vil. Men begivenhederne viser, at vi skal stå benhårdt fast på vores ret til at have demokratiske rettigheder. Vi skal ikke ryste på hånden; vi skal fortsat have mod til at forsvare frihedsrettighederne, og dette gennem en aktiv udenrigspolitik – og dansk udenrigspolitik er ikke at smutte ud ad døren, når det bliver vanskeligt.

I forbindelse med anslaget mod den danske ambassade i Pakistan var de sædvanlige eksperter og naturligvis Enhedslisten ude at kritisere Danmarks aktiv udenrigspolitik. Det er ikke overraskende. Det var derimod meget overraskende og skuffende, at De Radikale lagde sig på samme linje.